

ПРОТОКОЛ

№ 2492

гр. София, 16.12.2021 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО 28 СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Атанас Ст. Атанасов
Съдебни М. ЦВЕТКОВА ДИМИТРОВА
заседатели: НАДЕЖДА ПЕТРОВА
ЧИПЛАКОВА

при участието на секретаря Даниела Ил. Пиралкова и прокурора Иван Симеонов Аврамов (СГП-София)
Сложи за разглеждане докладваното от Атанас Ст. Атанасов Наказателно дело от общ характер № 20211100203200 по описа за 2021 година.
На именното повикване в 11:08 часа се явиха:

ПОДСЪДИМАТА Д. М. Т., явява се лично и със защитника си **адв. Н. К.** – упълномощен по досъдебното производство.

ПОДСЪДИМАТА М. К. К., явява се лично и с защитниците си **адв. Н. КР.** и **адв. ИВ. КР.**.

ПОДСЪДИМАТА Ф. Х. К., се явява лично и със защитника си **адв. Е.Й.** – упълномощен по досъдебното производство.

Ощетеното съгласно обвинителния акт юридическо лице „Ф.М.**“ ООД**, се представлява от **адв. Ч.** - упълномощен повереник по досъдебното производство, както и с пълномощно представено по делото на л. 238 от съдебното дело.

ПРОКУРОРЪТ – Да се даде ход на делото.

Адв. Ч. – Да се даде ход на разпоредителното заседание.

Адв. К. – Да се даде ход на делото.

Адв. Н. К. и адв. И.К. /поотделно/ - Да се даде ход на делото.

Адв. Й. – Да се даде ход на делото.

ПОДСЪДИМИТЕ А., С. и К. /поотделно/ – Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице пречки за даване ход на делото и

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Преди да пристъпи към изслушване на страните по въпросите на чл. 248, ал. 1 от НПК, съдът намира, че следва да даде възможност на повереника на ощетеното съгласно обвинителния акт юридическо лице, да заяви дали същото ще предяви граждански иск в наказателното производство.

ПОВЕРЕНИКЪТ – Желаем да бъдем конституирани в качеството на граждански ищци като ощетено юридическо лице в настоящото наказателно производство, като ви моля да ни конституирате като такава страна. Прилагам писмена молба с конкретизация на претенциите и основаниято.

ПРОКУРОРЪТ – Считам, че искането на ощетеното юридическо лице от деянието „Ф.М.****“ ООД, да бъде конституирано като граждански ищец е на първо място процесуално допустимо. То е своевременно направено, като в законовия срок и във формата указана в чл. 85, ал. 1 и ал. 2 от НПК, са конкретизирани размера и причините за предявяване на граждански иск, поради което СГП не възразява същият да бъде приет за съвместно разглеждане в наказателното производство, а ощетеното юридическо лице да встъпи в процеса като граждански ищец.

Адв. К. – Считам, че гражданският иск е своевременно предявен, но смятам че приемането му за съвместно разглеждане в наказателното производство би затруднило самия процес, поради което, моля да го отхвърлите.

Адв. И.К. – Присъединявам се към казаното от колегата. Смятам, че не трябва да се приема за съвместно разглеждане, тъй като ще затрудни сложният от фактическа страна процес.

Адв. Н. К. – Присъединявам се към казаното от колегата адв. И.К..

Адв. Й. – Моля да не приемате за съвместно разглеждане гражданския иск. На първо място, считам, че той не отговаря на изискванията на чл. 85 от НПК. Същият не може да има каквато и да е точна конкретизация, тъй като самото обвинение не е конкретизирано, така както изисква НПК, но за това

ще говоря малко по - късно. Извън това, исковата претенция е погасена по давност и не би следвало да се разглежда дори и в отделен граждански процес.

ПОДСЪДИМИТЕ А., С. и К. /поотделно/– Поддържаме това, което казаха защитниците ни.

ПРОКУРОРЪТ /реплика/ – Имам реплика към изказването на адвокат Й.. Същият изложи твърдения пред съдебния състав, че исковата претенция на ощетеното юридическо лице била погасена по давност. Ще напомня само, че това е въпрос по същество и не е предмет на днешното съдебно заседание. Едва след като приключи съдебното следствие в мотивната си част съдът ще се произнесе дали претенцията на ощетеното юридическо лице е погасена по давност или не.

ПОВЕРЕНИКЪТ /реплика/ – Считам, че така депозираната писмена молба отговаря на изискванията на НПК. В нея конкретно са посочени лицата, от които се предявява гражданския иск, а именно, това е пострадащото юридическо лице – търговско дружество „Ф.М.****“ ООД. Посочено е лицата, срещу които се претендира обезвредата, а именно трите подсъдими, посочен е точният размер на сумата, която съответства от изготвената ССЕ и е изцяло приравнена исканата претенция от страна на юридическото лице, като изрично е посочено, че няма да костват допълнителни усилия от съда за доказване по основание и размер на претенцията с искане на някакви допълнителни доказателства и допълнителни ССЕ. Тези лимитивни реквизити на предявения в писмена форма граждански иск, считам че са абсолютно достатъчни за приемането му за съвместно разглеждане.

По отношение дали е налице погасена давност или не е налице погасена давност за този граждански иск, както каза държавното обвинение е въпрос по същество. По отношение на изключително сложната фактическа и правна рамка на обвинението, пак е въпрос по същество, по което вие ще вземете отношение с окончателния си съдебен акт, при което, считам че всички необходими реквизити и съдържание за предявения граждански иск, са налице, като моля да конституирате ощетеното юридическо лице чрез мен, като техен повереник като граждански ищец в настоящото производство.

Съдът се оттегли на съвещание.

След съвещание, съдът намира, че следва да бъде оставена без уважение

молбата за приемане за съвместно разглеждане на предявения граждански иск. На първо място, съдът счита, че търговското дружество „Ф.М.*****“ ООД принципно е процесуално легитимирано да предяви граждански иск в наказателното производство, доколкото по делото е внесен обвинителен акт, с който е повдигнато обвинение за престъпление срещу собствеността, от което се причиняват съставомерни имуществени вреди. Предявяването на претенция за приемане за съвместно разглеждане на граждански иск обаче, следва да бъде извършено по предвидения за това процесуален ред, а именно своевременно и с молба отговаряща на законовите изисквания за това. Съдът счита, че представената молба не отговаря на изискванията за съдържание, доколкото от нея не става ясно при какви условия е предявен иска срещу трите подсъдими лица. С внесен в съда обвинителния акт е повдигнато обвинение за задружна престъпна дейност срещу трите подсъдими, от която са причинени едни и същи вреди на търговското дружество „Ф.М.*****“ ООД, в размер, съгласно обвинението, на 106 117,93 лв. С писмената молба са предявени три отделни граждански иска срещу всяка една от подсъдимите за посочената сума, доколкото няма уточнение, че иска е предявен при условията на солидарност или разделност срещу трите подсъдими. В този смисъл и така предявените три отделни иски претенции, се явяват несъответстващи на повдигнатото обвинение и в този смисъл внесената молба, се явява несъобразена с изискванията на закона.

На следващо място, по делото възникна спор между страните дали предявения иск е погасен по давност или не. Въпросът за давността не е въпрос за основателността на иска, напротив, това е въпрос за неговата допустимост и доколкото наказателния съд, ангажирайки се с решаването на този въпрос би излязъл извън рамките на наказателното производство приемането за съвместно разглеждане на гражданския иск, би затруднило същото. Търговското дружество „Ф.М.*****“ ООД, има всички възможности да предяви своите гражданско правни претенции по гражданско правен път и в този смисъл отказът на съда за приемане за съвместно разглеждане на така предявеният граждански иск не представлява засягане на неговите права.

Водим от изложеното, Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата внесена в съдебно заседание днес

за приемане за съвместно разглеждане на граждански иск срещу всяко едно от трите подсъдими лица, за суми от по 106 117,93 лв. обезщетение за имуществени вреди причинени от инкриминираната престъпна дейност.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО НЕ ПОДЛЕЖИ НА ОБЖАЛВАНЕ И ПРОТЕСТИРАНЕ.

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА към изслушване на представителя на СГП на подсъдимите и на техните защитни по въпросите по чл. 248, ал. 1 от НПК.

ПРОКУРОРЪТ – Считам че по т.1 на чл. 248, ал. 1 от НПК делото е подсъдно на съда. Словесната и цифрова формулировка на престъплението, в извършването на което са обвинени Д.Т. - А., М.К. и Ф.С., сочи, че деянието е от местната и функционална подсъдност на СГС. По т. 2 считам, че не са налице основания за спиране или прекратяване на наказателното производство. По т. 3 считам, че не е допуснато на досъдебното производство съществено нарушение на процесуалните правила, съобразено с изискванията на чл. 249, ал. 4 от НПК. Относно т. 4, налице ли са основания за разглеждане на делото по реда особените правила, считам, че по реда на глава 27 от НПК съкратено съдебно следствие, няма такива пречки. По глава 28 НПК, освобождаване от наказателна отговорност, налагане на административно наказание по реда на чл. 78а от НК в случая не са налице предпоставки за прилагането на този текст. По глава 29 от НПК, решаване на делото със споразумение, по принцип са налице основания за това, но към настоящия момент, считам че това е невъзможно, тъй като с деянието са причинени имуществени вреди, а към момента по делото няма данни тези вреди да са възстановени или обезпечени по някакъв начин. По т. 5 не са налице основания за това. По т. 6 взетите мерки за неотклонение спрямо трите обвиняеми лица, считам, че са адекватни на степента на обществена опасност на дейците и извършеното от тях престъпление, като относно тяхното продължаване или изменение е компетентен съда, тъй като съдебното производство вече срокът е разумен, а не ограничен, както в досъдебното производство - 8 месеца. По т. 7 нямам искане за събиране на нови доказателства. По т. 8 намирам, че следва, намирам че следва да бъде насрочена дата за съдебно заседание по общия при призоваване за разпит на

свидетелите към обвинителния акт и изслушване на вещите лица.

Адв. К. – Нашето становище по въпросите на чл. 248 от НПК, с изключение на т.3 е еднакво с това на прокуратурата, но по отношение на т. 3, имаме съществени отклонения. Ние смятаме, че на досъдебното производство, поне по отношение на моята подзащитна е допуснато съществено процесуално нарушение, което налага връщането на делото на досъдебна фаза. Смятам че така повдигнатото обвинение е неясно, бланкетно и неуточняващо, какво точно е извършила тя. Повдигнати са обвинения за множество деяния, твърде общо, не става ясно как, чрез какви способности, по кой начин всеки един документ, както твърди прокуратурата, е манипулиран. Не става ясно и формата на съучастие по отношение на всяко едно деяние, какво е участието на моята подзащитна, както и на другите, по отношение на всеки един от инкриминираните документи. Просто е постигнат един огромен обем, който не носи яснота и ни пречи да се защитаваме, поради което, смятам че следва наказателното производство да бъде върнато на прокуратурата.

ПОДСЪДИМАТА Д.Т. - Поддържам това, което каза моят защитник.

Адв. И.К. – Считам че делото е подсъдно на СГС. Не са налице основания за прекратяване или спиране на наказателното производство. Смятам обаче, че са допуснати отстраними съществени процесуални нарушения в досъдебното производство, довели до ограничаване правото на защита на обвиняемата М.К. – С., като от така представеният обвинителния акт се нарушава правото на обвиняемото лице да разбере точно в какво е обвинено от фактическа и правна страна.

Обвинението е съществено променено след последното постановление за привличане. Било е преквалифицирано от длъжностно присвояване при условията на обикновено съучастие по чл. 20 от НК, в квалифицирано присвояване по чл. 202, ал. 1, т.1 и т. 2. В обвинителния акт вече не става дума за внезапно, спонтанно възникнал общ умисъл, а за предварително обмислена престъпна дейност, като за улесняването е извършено и друго престъпление. В този смисъл в обвинителния акт е приложена по – тежа правна квалификация от тази в постановлението за привличане. Според ТР № 57 по нд № 43/1984 г. на Пленума на ВС, закон за по-тежко наказуемо престъпление е налице, когато се установяват обстоятелства за изменение на правната квалификация на деянието в по- тежко наказуемо престъпление. В

случая е приложен закон за по - тежко наказуемо престъпление, без да е налице ново привличане на обвиняемия в досъдебното производство с прецизирано обвинение. Отделно от това, според съдебната практика във всички случаи на присвояване по чл. 202, ал. 1, т.1 от НК, каквото е и новото обвинение, следва да бъде изяснено и посочено, кое е другото улесняващо престъпление, връзката му с присвояването и как го улеснява, като се изложат съображения за това. В тази насока е и Постановление № 3/1970 г. по нд № 3 от същата година на Пленума на ВС. Такава яснота в обвинителния акт липсва.

На следващо място, следва да отбележа, че повдигнатото обвинение по т. 2 на чл. 202, ал. 1 от НК деянията са квалифицирани като извършени при предварителен сговор. При такава квалификация следва в обвинителния акт да са посочени ролите и функциите на всяко от участващите лица в престъпните деяния.

Никъде в обвинителния акт не е посочено какво е конкретното участие на М.К. за престъпленията, за които е обвинена, с кои точно нейни действия попадащи в длъжностната ѝ характеристика е извършила инкриминираните деяния. Не са посочени специфичните дейности, които е извършвала в качеството си на длъжностно лице. Те следва да бъдат детайлизирани в длъжностната ѝ характеристика и бъдат възпроизведени в обвинителния акт.

Нито в постановлението за привличане, нито в обвинителния акт е посочено точно кои са разпоредителните действия, с които М.К. се е разпоредила с посочените в обвинителния акт парични суми. Изброени са 180 отделни инкриминирани деяния, като са описан съвсем формално. Поради това, считам че обвинението е неясно и неразбираемо, не става ясно какви точно са противоправните действия, които е извършила и за които е обвинена М.К. - С. и поради това няма как да бъде изградена и адекватна защита.

Предвид гореизложеното, считам че делото следва да бъде върнато на СГП за отстраняване на допуснати отстраними съществени нарушения на процесуалните права.

По т. 4 считам, че не са налице основания за разглеждане на делото по реда на особените правила. Нямам искания и по т. 5. Относно мярката за неотклонение наложена на М.К. - С. в досъдебното производство, а именно: Парична гаранция, считам че предвид изтеклия много дълъг период от време

е отпаднало основанието за налагането ѝ. Моля по преценка на съда същата да бъде отменена или изменена в по - лека такава. Нямам искания за нови доказателства. Нямам искания за събиране на нови доказателства. Моля за насрочване на ново съдебно заседание и лица, които следва да се призоват за него.

Адв. К. - Изцяло се присъединявам към казаното от колегата. Делото следва да бъде върнато на прокуратурата.

ПОДСЪДИМАТА М.К. - С. – Поддържам това, което каза моят защитник.

Адв. Й. – Смятам че делото е подсъдно на СГС. Няма основание за прекратяване или спиране на наказателното производство. На досъдебното производство са допуснати отстраними съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване на процесуалните права на обвиняемите, а именно, ние нямаме коректно формулирано обвинение. Също липсва конкретика, която да ни позволи да организираме защитата на клиентите си. Така например нямаме номерация на листовите, но става въпрос за л. 5 от обвинителния акт. Там се казва: „Съгласно заключението е направен анализ на изплатени суми с основание стара сметка и изчисли сумата в размер на 8 892,02 лв., която сума отчетена е като липса“. Не става ясно от кого и кога е отчетена въпросната сума като лихва. На следващата страница се казва: „ В случай е налице предварителен сговор. Трите обвиняеми са постигнали съгласие за извършване на повече от две престъпления определени по своя вид, а не извършването на конкретно определено престъпление, при което щеше да е налице обикновено съучастие по чл. 20 от НК“. В случая, когато твърдим наличието на съучастие, при всички положения смятам, че би следвало в изписването на обвинението по текстове от НК задължително да фигурира чл. 20 от НК. Ако нямаме съучастие по чл. 20, очевидно става въпрос за ОПГ и вече подсъдността се променя. Конкретно обаче липсват данни за това, кога и как е постигнат предварителния сговор. Липсват данни и за разпределение на ролите между отделните участници в извършване на престъпленията. Липсва посочване на форма и степен на съучастие. Като пример бих посочил само първото деяние, отразено в обвинителния акт, като за всички останали деяния се отнасят доводите, които ще изложа сега, написано е: „На 04.12.2014 г. в Казичене и т.н., след предварителен сговор с

М. С. и Ф.С., присвоила чужда собственост на „Ф.М.****“ ООД сумата от 100,00 лв. поверени и да ги пази и управлява, като се е разпоредила с тях в свой и в чужд - на М.К. и Ф.С. интерес, взимайки сумата от оборота на магазина, а за липсващата сума е съставен РКО“. При еднакъв текст за трите обвиняеми, се оказва, че едновременно трите са взели въпросните 100,00 лв. и едновременно трите са съставили РКО, което очевидно не е възможно. С оглед на всичко това, ви моля да върнете делото на прокуратурата за внасяне на необходимите корекции в обвинителния акт.

Смятам че не са налице основания за разглеждане на делото по особените правила. По т. 5 нямаме искания. По т. 6, моля Паричната гаранция да бъде заменена с мярка за неотклонение Подписка, тъй като доверителката ми е показала едно перфектно процесуално поведе, отглежда две малки деца. Икономическото положение в страната за всички хора е трудно, особено за тези, които имат по - големи семейства. Не съществува каквото и да е основание за запазване на първоначално определената мярка за неотклонение. Нямам искания за събиране на нови доказателства на този етап.

ПОДСЪДИМАТА Ф.К. – Поддържам това, което каза защитника ми.

ПРОКУРОРЪТ /реплика/ – След като изслушах възраженията на четиримата защитника, с което те се постараха да убедят съда, че в досъдебната фаза на производството са допуснати съществени процесуални противоречия, поради които следва да делото да бъде върнато обратно на прокуратурата, считам че същите са неоснователни. Ако мога да ги групирам, те се свеждат до това, че били ограничени процесуалните права на обвиняемите лица. Това ограничаване се свежда до това, че обвинението било неточно, неясно, неразбираемо от обвиняемите лица. Те не могли да разберат точно в какво са обвинени. До тук всичко това звучи добре, само че не намира подкрепа в НПК, защото българският законодател, чрез новата редакция на чл. 249, ал. 4, т. 1 и т. 2 НПК много ясно дефинитивно и изчерпателно е очертал кръга от отстранимите съществени процесуални нарушения, които могат да бъдат основание за прекратяване на съдебното производство във фазата на разпоредителното заседание по делото и в този цитиран текст на закона чл. 294 НПК законодателят точно е казал - процесуалните противоречия, които могат да доведат до прекратяване на съдебното производство във фазата на разпоредителното заседание, изисква се в най -

пълна степен да бъдат охранени правата на обвиняемото лице в досъдебната фаза, именно да разбере, в какво престъпление е обвинен и за какво престъпление е привлечен в това му процесуално качество, да му бъде дадена възможност да откаже да дава обяснения, да прави доказателствени искания, да сочи доказателства, да представя искания, бележки и възражения. Същото се отнася и за пострадалото лице. В нашия случай всички права посочени по-горе са били и е била дадена възможност на обвиняемите да ги упражнят. Нито едно от обвиняемите лица, включително и техните адвокати, при предявяване на разследването по делото не е направил искания, бележки или възражения, че същото е неясно, неточно, неразбираемо и т.н. Процесуалната форма по чл. 249 от НПК, така както е формулирал нашият законодател следва да се тълкува ограничително. Недопустимо е да бъде разширено нейното приложно поле под натиск от защитата или на подсъдимите, както е в настоящия случай, или пък от съда. Като се включват лансираните от адвокатите тези, че виждате ли обвиняемото, респ. подсъдимото лице не разбира обвинението. То е затруднено да научи в какво престъпление е обвинено и в какво процесуално качество се намира в рамките на досъдебното производство. Всичко това, ако бъде прието от съда, означава съдебното производство в разпоредителното заседание да се прекрати, въз основа и на основание на твърдения от чисто субективен характер – неразбираемо, неясно, непълно. Чисто субективни възражения, които субективни възражения са обективно непроверяеми по реда и начина и доказателствените средства предвидени в НПК. По този начин се дава широка възможност за злоупотреба, каквато в случая е налице, с процесуалните права. Именно това е искал да избегне българският законодател, формулирайки текста на тази нова редакция на чл. 249, като в следващ текст – чл. 248, ал. 4 от НПК законодателят изрично е посочил, че в разпоредителното заседание не се обсъждат нарушения свързани с допускането, събирането, проверката, оценката на доказателствата и доказателствените средства.

Относно възражението, че така, както е изложена фактическата обстановка в обвинителния акт, не води до извод за извършено деяние и деяние по този текст от обвиняемите лица, считам че дали фактите и обстоятелствата, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт обуславя наличието на престъпление от общ характер и дали обуславя

подсъдимото лице или обвиняемото лице както автор на това деяние, е въпрос, който съдът решава, след като проведе съдебното следствие, след като проведе съдебното следствие и постановяване на присъдата, защо? Защото на този ранен етап е в сила чл. 7 от НПК, който казва, че досъдебното производство има само един вторичен подготвителен характер. Основното следствие се провежда пред съда и на този етап, който все още е ранен, да се прецени е ли налице инкриминирано деяние и е ли са автори подсъдимите лица, считам че е преждевременно решение.

Адв. К. – Нямам последна реплика.

Адв. Н. К. и адв. И.К. /поотделно/ - Нямаме последна реплика.

Адв. Й. – Присъединявам се към становището на колегите.

Съдът се оттегля на съвещание.

След съвещание съдът намира следното по въпросите по чл. 248, ал. 1 от НПК.

На първо място: делото е подсъдно на СГС с оглед квалификацията на повдигнатото обвинение и посоченото в обвинителния акт място на извършване на престъплението, за което е повдигнато същото обвинение.

Не са налице основания за прекратяване или спиране на наказателното производство по смисъла на чл. 24 и чл. 25 от НПК.

Съдът счита, че на досъдебното производство са допуснати съществени нарушения на процесуални правила ограничили правата на обвиняемите лица да разберат в извършване на какво престъпление са привлечени и обвинени и на правото им да осъществят защита срещу така повдигнатото обвинение. Това е така, тъй като процесуалните действия по привличане на лицата като обвиняеми и по изготвяне на обвинителен акт са извършени при съществени нарушения на съответните процесуални норми, установяващи изискванията за съдържание на постановлението за привличане на обвиняем и на обвинителния акт.

По досъдебното производство всяко едно от трите подсъдими лица е било привлечено в качеството на обвиняем два пъти, като при първоначалното привличане за всяка една от трите подсъдимия в качеството

им на обвиняеми изготвените постановления за привличане биха могли да бъдат приети като работни, доколкото същите са съдържали най - общо посочване на правната квалификация и на инкриминираните действия, без да бъдат посочени отделните деяния, обуславящи квалификацията за това, че престъплението е извършено при условията на чл. 26, ал. 1 от НК, а именно: продължавано престъпление. С постановленията приложени в том V, л. 207, том V, л. 201 и том IX, л. 50, от досъдебното производство са извършени тези първоначални привличания, като всяка една от трите подсъдими е привлечена съобразно тези постановления, като обвиняема за извършено престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. чл. 202, ал.1, т .2, вр. чл. 26, ал. 1 от НК. Както съдът посочи липсата на посочване на отделните деяния, сама по себе си, обуславя недостатъчност на така посочените постановления за привличане да обезпечат целите на това процесуално действие с постановление, отговарящо на изискванията на чл. 219, ал. 3 от НПК.

Впоследствие в хода на досъдебното производство е извършено второ привличане на всяка една от трите подсъдими, което се явява и окончателно такова, като са им предявени постановления, в които отделните деяния са посочени, но е променена правната квалификация на престъплението за което всяка една от тях е привлечена, тъй като е възприета правна квалификация по чл. 203, вр. чл. 201 вр. чл. 20, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, т.е., съгласно последното привличане е отпаднало вменяването на това, че престъплението е извършено и при условията на чл. 202, ал. 1, т. 2 от НК и вместо това е прието, че престъплението е извършено при условията на обикновено съучастие.

С внесения обвинителния акт, обаче, е възприета правна квалификация, с която е повдигнато обвинение за извършено престъпление срещу всяка една от трите подсъдими по чл. 203, ал. 1 вр. чл. 202, ал. 1, т. 1 и т.2 от НК, т.е., повдигнато е обвинение за това, че деянието е извършено, като за улесняването му е извършено и друго престъпление, за което по закон не се предвижда по тежко наказание /чл. 202, ал. 1, т. 1 от НК/ и е извършено от трите подсъдими при условията на предварителен сговор /чл. 202, ал. 1, т. 2 от НК/. В този смисъл, внесен е обвинителен акт, с които за пръв път е повдигнато обвинение за това, че престъплението е извършено при условията на чл. 202, ал. 1, т. 1 от НК, каквато квалификация не е посочена в нито едно

от постановленията за привличане. Българският процесуален наказателен закон не предвижда възможност за пръв път с обвинителния акт, дори под формата на квалифициращ белег, да се повдигне обвинение, за което съответното подсъдимое лице не е привлечено по досъдебното производство. Това е самостоятелно основание за прекратяване на съдебното производство и връщането му на прокурора.

Другата квалификация на обвинението, за това, че деянието е извършено и при условията на чл. 202, ал. 1, т. 2 от НК, е налице единствено при първоначалното привличане на трите подсъдими като обвиняеми, което е станало обаче, както вече посочи съдът, с постановления, които са годни да бъдат възприети само като работни такива. При последващото привличане с постановленията, които могат да бъдат приети като отговарящи на законовите изисквания за съдържание, по смисъла на чл. 219, ал. 3 от НПК, във възприетата квалификация липсва тази по чл. 202, ал. 1, т.2 от НК, доколкото е възприета квалификацията за извършено престъпление под формата на съучастие, а не за предварителен сговор. В този смисъл и съдът намира, че също за пръв път се явява и повдигането с обвинителния акт на обвинение по квалификацията по чл. 202, ал. 1, т. 2 от НК.

На следващо място, съдът намира, че внесеният обвинителния акт не отговаря на изискванията на чл. 246, ал. 2 от НПК за съдържание:

На първо място, в обстоятелствената част на внесения обвинителния акт липсва излагане на фактически обстоятелства относно съставомерния признак на инкриминираното деяние, изразяващо се в длъжностното качество на трите подсъдими лица при извършване на престъплението. Посочени са с дати и номера трудовите договори, както и заеманите от трите подсъдими длъжности в търговското дружество „Ф.М.****“ ООД, но не са посочени нито части от съдържанието на тези трудови договори, нито други обстоятелства, свързани с възприета практика или фактическо положение, което да съответства на обвинението, че всяка една от трите подсъдими е заемала длъжност, свързана с възложени правомощия по пазене и разпореждане на възложено имущество.

На следващо място, обвинителния акт не отговаря на изискванията на чл. 246, ал. 2 от НПК, доколкото в неговата обстоятелствена част не са посочени по време място и начин на извършване инкриминираните деяния,

които според възприетата квалификация са представлявали продължавано престъпление. Такива деяния са посочени единствено в заключителната част на обвинителния акт, което съдът намира за несъответстващо на изискванията на чл. 246, ал. 2 от НПК, според които именно обстоятелствената част на обвинителния акт е мястото, в което следва да бъдат изложени фактите относно време, място и начин на извършване на инкриминираните деяния.

На следващо място, в обстоятелствената част на обвинителния акт не са изложени факти относно възприетата в обвинението повдигната с обвинителния акт квалификация, за това, че деянието е извършено при условията на предварителен сговор, доколкото не са посочени обстоятелствата, при които този предварителен сговор е бил формиран между трите подсъдими лица.

На следващо място, налице е противоречие между твърдените в обстоятелствената част на обвинителния акт три варианта на механизъм на извършване на инкриминираните деяния и механизма, който е посочен като такъв, с който те са извършени, чрез описание на деянията в заключителната част на обвинителния акт. В обстоятелствената част на обвинителния акт, се твърди, че по три различни начина, посочени като варианти, трите подсъдими лица са извършвали присвояванията. Същевременно в заключителната част на обвинителния акт са посочени деяния, извършени по един и същ механизъм, който се различава с всеки един от трите варианта, посочени в обстоятелствената част на обвинителния акт. Съгласно механизма, вменен като използван за извършване на всяко едно от деянията посочени в заключителната част на обвинителния акт, те са извършени по еднообразен начин, а именно, като са били присвоени определени суми, поверени на подсъдимите лица да ги пазят и управляват, като с тези суми и трите подсъдимия лица са се разпоредили, вземайки сума от оборот на магазина, а за липсващата сума е съставен РКО. Този механизъм се различава от всеки един от трите варианта на извършване на деянието, посочени в обстоятелствената част на обвинителния акт, които варианти съдът не намира за необходимо да пресъздава в настоящото определение.

На следващо място, внесенят обвинителния акт не отговаря на изискванията на чл. 246, ал. 2 и ал. 3 от НПК, доколкото от съдържанието му не е ясно всяка една от трите подсъдими какви действия е извършила за

осъществяване на инкриминираното деяние. В 180-те пункта на заключителната част на обвинителния акт, спрямо всяка една от трите подсъдимия, са вменени едни и същи действия, като само са разменени имената на съответните лица, срещу които е повдигнато обвинение и другите две подсъдими. Всяка една от трите подсъдимия е обвинена за това, че е присвоила отделните суми по 180-те деяния, взимайки сумата от оборота на магазина, разпореждайки се в свой и чужд интерес с тази сума, като за липсващата сума е съставен РКО, без да бъде ясно и от кое лице този РКО е съставен. Същността на действията, които са вменени, изключва възможността едновременно и трите лица да ги извършат фактически, поради което е необходимо изясняване, както на въпроса всяка една от сумите фактически от коя от подсъдимите е взета, така и в чий интерес и по какъв начин е извършено разпореждането с тази сума като част от своенето на същата по смисъла на повдигнатото обвинение.

Както съдът посочи, в описанието на нито едно от 180-те отделни деяния, направено в заключителната част на обвинителния акт, не е посочено кое лице е съставило посочените РКО, като не е посочено и какво значение има всеки един от тези ордери към извършване на вмененото присвояване. Както съдът посочи, за пръв път с обвинителния акт е повдигнато обвинение с квалификация по чл. 202, ал. 1, т. 1 от НК, а именно за това, че за извършване на присвояването е използвано друго, не по - тежко наказуемо, престъпление. В този смисъл и е следвало да се посочи кое е улесняващото престъпление по смисъла на чл. 202, ал. 1., т. 1 от НК. Във внесенния обвинителния акт такова улесняващо престъпление не е индивидуализирано, въпреки така възприетата квалификация.

На следващо място, в заключителната част на обвинителния акт, при изброяване на отделните 180 деяния, по т.16 от всяко едно от повдигнатите обвинения, е налице незавършен текст, доколкото се твърди, че посочената сума е била взета от оборота, била е присвоена в интерес на подсъдимите, като е посочено, че „за липсващата сума е съставен“, без това изречение да бъде продължено.

На следващо място, сред посочените 180 отделни деяния има такива, съгласно описанието, на които за съответните липсващи суми са съставени повече от 1 РКО. Така например, такива са деянията по т. 24, по т. 30, т. 45 и

други от 180-те точки. Това е направено, без да бъде конкретизирано всеки един от твърдените като съставени РКО, за каква част от присвоената сума е бил съставен.

С оглед на всичко изложено, съдът намира, че с обвинителния акт е повдигнато обвинение по начин, по който не е съобразен с изискванията на чл. 246, ал. 2 от НПК и по начин несъответен на извършеното по досъдебното производство привличане на обвиняемите лица. По този начин са допуснати съществени процесуални нарушения, които са отстраними, чрез извършване на ново привличане с постановления, съответстващи на изискванията на чл. 219, ал. 3 от НПК и изготвяне на обвинителен акт, с който се повдига обвинение съответстващо на вмененото при привличането на обвиняемите лица престъпление, като обстоятелства и правна квалификация. Същият обвинителен акт следва да отговаря и на изискванията на чл. 246, ал. 2 от НПК, като в неговата обстоятелствена част бъдат посочени всички факти, съответстващи на елементите на съставомерните елементи на квалификацията възприета в заключителната част на същият обвинителен акт.

С оглед на изложеното при така констатираните допуснати на досъдебното производство съществени процесуални нарушения, съдът намира, че следва съдебното производство по делото да бъде прекратено и делото да бъде върнато на прокурора за отстраняване на посочените процесуални нарушения.

С оглед на това и съдът не намира за необходимо да се произнася по останалите въпроси по чл. 248, ал. 1 от НПК, доколкото произнасянето им е обусловено от констатация, че не са налице основания за връщане на делото на прокурора и за продължаването на неговото съдебно разглеждане

Водим от изложеното, Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство по НОХД № 3200/2021 г. по описа на СГС, НО, 28 състав и **ВРЪЩА** делото на СГП за отстраняване на посочените в мотивната част на определението съществени процесуални нарушения.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване и протестиране в 7-дневен срок от днес пред САС.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 12,35 часа.

Председател: _____

Заседатели:

1. _____

2. _____

Секретар: _____